

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 222/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 222/02	Spojené věci C-370/17 a C-37/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation – Francie) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) v. Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA v. Jean-Luc Poignant (C-37/18) („Řízení o předběžné otázce – Mígrující pracovníci – Sociální zabezpečení – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Použitelné právní předpisy – Článek 14 odst. 1 písm. a) – Vyslaní pracovníci – Článek 14 odst. 2 písm. a) bod i) – Osoba obvykle zaměstnaná na území dvou nebo více členských států pobočkou nebo stálým zastoupením, které má podnik na území jiného členského státu, než je stát, ve kterém má sídlo – Nařízení (EHS) č. 574/72 – Článek 11 odst. 1 písm. a) – Článek 12a odst. 1a – Potvrzení E 101 – Závazný účinek – Potvrzení získané nebo uplatněné podvodem – Pravomoc soudu hostitelského členského státu konstatovat, že došlo k podvodu, a od potvrzení odhlédnout – Článek 84a odst. 3 nařízení č. 1408/71 – Spolupráce mezi příslušnými institucemi – Překážka věci pravomocně rozsoudené v trestním řízení vzhledem k občanskoprávnímu řízení – Přednost unijního práva“)	2
---------------	--	---

2020/C 222/03

Spojené věci C-715/17, C-718/17 a C-719/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. dubna 2020 – Evropská komise v. Polská republika, Komise v. Maďarsko, Komise v. Česká republika („Nesplnění povinnosti státem – Rozhodnutí (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601 – Články 5 odst. 2 a 4 až 11 těchto rozhodnutí – Dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Řecké republiky a Italské republiky – Nouzová situace vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí na území některých členských států – Relokace těchto státních příslušníků na území jiných členských států – Řízení o relokaci – Povinnost členských států oznamovat v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, počet žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří mohou být rychle přemístěni na jejich území – Navazující povinnosti vedoucí ke skutečné relokaci – Zájmy členských států související s národní bezpečností a veřejným pořádkem – Možnost členského státu dovolávat se článku 72 SFEU jakožto důvodu pro neuplatnění aktů unijního práva, které mají závaznou povahu“)

3

2020/C 222/04

Spojené věci C-103/18 a C-429/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid- Španělsko) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez a další (C-429/18) v. Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud) („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 5 – Pojem ‚po sobě jdoucí pracovní smlouvy nebo poměry na dobu určitou‘ – Nedodržení stanovené zákonné lhůty ze strany zaměstnavatele pro konečné obsazení pracovního místa zastávaného dočasně zaměstnancem na dobu určitou – Každoroční konkludentní prodlužování zaměstnaneckého vztahu – Obsazení stejného pracovního místa zaměstnancem na dobu určitou v rámci dvou po sobě jdoucích jmenování – Pojem ‚objektivní důvody‘ pro obnovování po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou – Dodržení důvodů pro přijetí do zaměstnání stanovených vnitrostátní právní úpravou – Konkrétní posouzení odhalující, že po sobě jdoucí obnovování poměrů na dobu určitou má pokrývat stále a trvalé personální potřeby zaměstnavatele – Opatření k předcházení a případnému postihu zneužití vyplývajících z využívání po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou – Výběrová řízení za účelem konečného obsazení pracovních míst zastávaných dočasně zaměstnanci na dobu určitou – Přeměna postavení zaměstnanců na dobu určitou na ‚nestálé zaměstnance na dobu neurčitou‘ – Přiznání odškodnění zaměstnanci srovnatelného s odškodněním vypláceným v případě neoprávněného propuštění – Použitelnost rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou bez ohledu na skutečnost, že zaměstnanec souhlasil s po sobě jdoucím obnovováním smluv na dobu určitou – Ustanovení 5 bod 1 – Neexistence povinnosti vnitrostátních soudů nepoužít vnitrostátní předpis, který není v souladu s unijním právem“)

5

2020/C 222/05

Věc C-228/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Gazdasági Versenyhivatal v. Budapest Bank Nyrt. a další („Řízení o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Článek 101 odst. 1 SFEU – Kartelní platební systémy – Mezibankovní dohoda stanovující výši mezibankovních poplatků – Dohoda omezující hospodářskou soutěž z hlediska účelu i z hlediska důsledku – Pojem ‚omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu‘“)

6

2020/C 222/06

Věc C-234/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad – Bulharsko) – Komisija za protivodejstvje na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imuštvo v. BP, AB, PB, „Trast B“ OOD, „Agro In 2001“ EOOD, „ACounT Service 2009“ EOOD, „Invest Management“ OOD, „Estate“ OOD, „Bromak“ OOD, „Bromak Finance“ EAD, „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD, „Balgarska Telekomunikacionna Kompania“ AD, „Hedge Investment Bulgaria“ AD, „Kemira“ OOD, „Dunarit“ AD, „Technologičen Zentar-Institut Po Mikroelektronika“ AD, „Evrobild 2003“ EOOD, „Technotel Invest“ AD, „Ken Trade“ EAD, „Konsult Av“ EOOD, Louvriev Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Emprevo Ventures Ltd. („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Řízení o konfiskaci nezákonné nabytého majetku, aniž došlo k odsouzení v trestním řízení – Směrnice 2014/42/EU – Oblast působnosti – Rámcové rozhodnutí 2005/212/SVV“)

7

2020/C 222/07	Věc C-406/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság- Maďarsko) – PG v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal („Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany – Společná řízení pro přiznávání mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 46 odst. 3 – Úplné a <i>ex nunc</i> posouzení – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na účinný opravný prostředek – Pravomoci a povinnosti soudu prvního stupně – Neexistence pravomoci změnit rozhodnutí orgánů příslušných v oblasti mezinárodní ochrany – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinnost rozhodnout ve lhůtě 60 dnů“)	8
2020/C 222/08	Věc C-458/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – „GVC Services (Bulgaria)“ EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia („Řízení o předběžné otázce – Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států – Směrnice 2011/96/EU – Článek 2 písm. a) body i) a iii) a příloha I část A písm. ab) a část B poslední odrážka – Pojmy ‚společnosti založené podle práva Spojeného království‘ a ‚corporation tax ve Spojeném království – Společnosti zaregistrované v Gibraltaru a podléhající tam korporální dani“)	9
2020/C 222/09	Věc C-500/18: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Cluj – Rumunsko) – AU v. Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București („Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Volný pohyb služeb – Trhy finančních nástrojů – Směrnice 2004/39/ES – Pojmy ‚neprofesionální klient‘ a ‚spotřebitel‘ – Podmínky k uplatnění postavení spotřebitele – Určení příslušnosti pro rozhodnutí o návrhu“)	9
2020/C 222/10	Věc C-564/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság- Maďarsko) – LH v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal („Řízení o předběžné otázce – Azylová politika – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Žádost o mezinárodní ochranu – Článek 33 odst. 2 – Důvody nepřipustnosti – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nepřipustnost žádosti, pokud žadatel přicestoval do dotčeného členského státu přes zemi, ve které není vystaven pronásledování či riziku vážné újmy, nebo pokud tato země zaručuje dostatečnou ochranu – Článek 46 – Právo na účinnou žalobu – Soudní přezkum správních rozhodnutí týkajících se nepřipustnosti žádostí o mezinárodní ochranu – Lhůta osmi dnů pro rozhodnutí – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)	10
2020/C 222/11	Věc C-567/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Coty Germany GmbH v. Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl („Řízení o předběžné otázce – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 9 – Nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 9 – Práva z ochranné známky – Užívání – Skladování výrobků za účelem jejich nabízení nebo uvádění na trh – Uskladnění za účelem odeslání výrobků porušujících právo z ochranné známky, které jsou prodávány na on-line tržišti“)	11
2020/C 222/12	Věc C-612/18 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. března 2020 – ClientEarth v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Článek 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážka a odst. 6 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Ochrana veřejného zájmu, pokud jde o mezinárodní vztahy – Dokumenty vypracované právní službou Evropské komise týkající se mechanismu řešení sporů investorů se státy, jakož i systému soudů pro investice do obchodních dohod Evropské unie – Částečné odepření přístupu“)	12

2020/C 222/13	Věc C-753/18: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) v. Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB („Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 3 odst. 1 – Směrnice 2006/115/ES – Článek 8 odst. 2 – Pojem ‚sdělování veřejnosti‘ – Podnik zabývající se pronájemem motorových vozidel s radiopřijímači v základní výbavě“)	12
2020/C 222/14	Věc C-765/18: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Koblenz – Německo) – Stadtwerke Neuwied GmbH v. RI („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/55/ES – Společná pravidla pro vnitřní trh se zemním plynem – Ochrana spotřebitele – Článek 3 odst. 3 a příloha A písm. b) – Průhlednost týkající se smluvních podmínek – Povinnost informovat spotřebitele včas a přímo o zvýšení sazby“)	13
2020/C 222/15	Věc C-802/18: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil supérieur de la Sécurité sociale – Lucembursko) – Caisse pour l’avenir des enfants v. FV, GW („Řízení o předběžné otázce – Článek 45 SFEU – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 1 písm. i) – Volný pohyb pracovníků – Rovné zacházení – Sociální výhody – Směrnice 2004/38/ES – Článek 2 bod 2 – Nařízení (EU) č. 492/2011 – Článek 7 odst. 2 – Rodinný příspěvek – Pojem ‚rodinní příslušníci‘ – Vyloučení dítěte manžela či manželky pracovníků, kteří jsou nerezidenty – Rozdílné zacházení s dítětem manžela či manželky tuzemských pracovníků – Odůvodnění“)	14
2020/C 222/16	Věc C-45/19: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña – Španělsko) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA v. Ayuntamiento de A Coruña („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici – Článek 8 – Přejícný režim – Článek 8 odst. 3 – Uplynutí doby platnosti smluv o veřejných službách – Výpočet maximální třicetileté doby platnosti smluv – Určení dne, od kterého začíná plynout maximální třicetiletá doba“)	15
2020/C 222/17	Věc C-329/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Milano – Itálie) – Condominio di Milano, via Meda v. Eurothermo SpA („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Článek 1 odst. 1 – Článek 2 písm. b) – Pojem ‚spotřebitel‘ – Společenství vlastníků nemovitosti“)	15
2020/C 222/18	Věc C-897/19 PPU: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovni sud – Chorvatsko) – trestní řízení proti LN („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Dohoda o EHP – Zákaz diskriminace – Článek 36 – Volný pohyb služeb – Oblast působnosti – Dohoda mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského <i>acquis</i> – Dohoda o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem – Vydání islandského státního příslušníka do třetí země – Ochrana státních příslušníků členského státu před vydáním – Neexistence rovnocenné ochrany státních příslušníků jiného státu – Islandský státní příslušník, kterému byl udělen azyl podle vnitrostátního práva před tím, než nabyl islandské státní občanství – Omezení volného pohybu – Odůvodnění založené na zabránění beztrestnosti – Přiměřenost – Ověřování záruk stanovených v čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie“)	16
2020/C 222/19	Věc C-141/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. března 2020 – Finanzamt Kiel v. Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH	17
2020/C 222/20	Věc C-160/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Rotterdam (Nizozemsko) dne 24. března 2020 – Stichting Rookpreventie Jeugd a další v. Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	17

2020/C 222/21	Věc C-175/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 14. dubna 2020 – SIA „SS“ v. Valsts ieņēmumu dienests	19
2020/C 222/22	Věc C-181/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 24. dubna 2020 – VYSOČINA WIND a.s. v. Česká republika – Ministerstvo životního prostředí	20
2020/C 222/23	Věc C-186/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyššīm sūdom Slovenskej republiky (Slovensko) dne 29. dubna 2020 – HYDINA SK s.r.o. v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	20
Tribunál		
2020/C 222/24	Věc T-282/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. května 2020 – Bernis a další v. SRB („Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení problémů úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014 – Režim řešení krize v případě selhání nebo pravděpodobného selhání subjektu – Mateřská a dceřiná společnost – Konstatování ECB o selhání či pravděpodobném selhání – Rozhodnutí SRB o nepřijetí opatření k řešení krize – Absence veřejného zájmu – Likvidace v souladu s vnitrostátním právem – Akcionáři – Absence přímého dotčení – Nepřípustnost“)	22
2020/C 222/25	Věc T-141/19: Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2020 – Sabo a další v. Parlament a Rada („Žaloba na neplatnost – Životní prostředí – Energetika – Směrnice (EU) 2018/200 – Zahrnutí lesní biomasy do obnovitelných zdrojů energie – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)	23
2020/C 222/26	Věc T-278/19: Usnesení Tribunálu ze dne 13. března 2020 – Aurora v. OÚS – SESVanderhave (M 02205) („Žaloba na neplatnost – Rostlinné odrůdy – Řízení o prohlášení neplatnosti – Odrůda cukrové řepy M 02205 – Rozhodnutí o odkázání věci příslušnému útvaru OÚS k dalšímu rozhodnutí – Článek 72 nařízení (ES) č. 2100/94 – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Pravomoc změnit rozhodnutí – Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	24
2020/C 222/27	Věc T-308/19: Usnesení Tribunálu ze dne 13. května 2020 – Luccioni v. Komise („Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Veřejná služba – Akt, který nelze napadnout žalobou – Přípravný akt – Nepodání stížnosti – Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti nepřipustná“)	24
2020/C 222/28	Věc T-757/19: Žaloba podaná dne 6. května 2020 – HB v. EIB	25
2020/C 222/29	Věc T-217/20: Žaloba podaná dne 16. dubna 2020 – Řecká republika v. Evropská komise	26
2020/C 222/30	Věc T-247/20: Žaloba podaná dne 4. května 2020 – JP v. Komise	27
2020/C 222/31	Věc T-258/20: Žaloba podaná dne 4. května 2020 – Klymenko v. Rada	28
2020/C 222/32	Věc T-261/20: Žaloba podaná dne 6. května 2020 – Rochem Group v. EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)	29
2020/C 222/33	Věc T-262/20: Žaloba podaná dne 6. května 2020 – Rochem Group v. EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)	30

2020/C 222/34	Věc T-267/20: Žaloba podaná dne 5. května 2020 – Arbusov v. Rada	31
2020/C 222/35	Věc T-268/20: Žaloba podaná dne 5. května 2020 – Pšonka v. Rada	32
2020/C 222/36	Věc T-269/20: Žaloba podaná dne 5. května 2020 – Pšonka v. Rada	33
2020/C 222/37	Věc T-278/20: Žaloba podaná dne 11. května 2020 – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture a Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts v. Komise	34
2020/C 222/38	Věc T-279/20: Žaloba podaná dne 12. května 2020 – CWS Powder Coatings v. Komise	35
2020/C 222/39	Věc T-284/20: Žaloba podaná dne 13. května 2020 – Klaus Berthold v. EUIPO – Thomann (HB Harley Benton)	36
2020/C 222/40	Věc T-285/20: Žaloba podaná dne 15. května 2020 – MCM Products v. EUIPO – The Nomad Company (NOMAD)	37
2020/C 222/41	Věc T-286/20: Žaloba podaná dne 15. května 2020 – Capella v. EUIPO – Cobi.bike (GOBI)	38
2020/C 222/42	Věc T-287/20: Žaloba podaná dne 15. května 2020 – Eggy Food v. EUIPO (EGGY FOOD)	38
2020/C 222/43	Věc T-288/20: Žaloba podaná dne 13. května 2020 – Brillux a Daw v. Komise	39
2020/C 222/44	Věc T-290/20: Žaloba podaná dne 14. května 2020 – Ceramica Flaminia v. EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)	40
2020/C 222/45	Věc T-291/20: Žaloba podaná dne 14. května 2020 – Janukovyč v. Rada	41
2020/C 222/46	Věc T-292/20: Žaloba podaná dne 14. května 2020 – Janukovyč v. Rada	42
2020/C 222/47	Věc T-293/20: Žaloba podaná dne 18. května 2020 – Ruiz-Ruiz v. Komise	43

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2020/C 222/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 215, 29.6.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 209, 22.6.2020

Úř. věst. C 201, 15.6.2020

Úř. věst. C 191, 8.6.2020

Úř. věst. C 175, 25.5.2020

Úř. věst. C 162, 11.5.2020

Úř. věst. C 161, 11.5.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation – Francie) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) v. Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA v. Jean-Luc Poignant (C-37/18)

(Spojené věci C-370/17 a C-37/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Migrující pracovníci – Sociální zabezpečení – Nařízení (EHS) č. 1408/71 – Použitelné právní předpisy – Článek 14 odst. 1 písm. a) – Vyslaní pracovníci – Článek 14 odst. 2 písm. a) bod i) – Osoba obvykle zaměstnaná na území dvou nebo více členských států pobočkou nebo stálým zastoupením, které má podnik na území jiného členského státu, než je stát, ve kterém má sídlo – Nařízení (EHS) č. 574/72 – Článek 11 odst. 1 písm. a) – Článek 12a odst. 1a – Potvrzení E 101 – Závazný účinek – Potvrzení získané nebo uplatněné podvodem – Pravomoc soudu hostitelského členského státu konstatovat, že došlo k podvodu, a od potvrzení odhlédnout – Článek 84a odst. 3 nařízení č. 1408/71 – Spolupráce mezi příslušnými institucemi – Překážka věci pravomocně rozsouzené v trestním řízení vzhledem k občanskoprávnímu řízení – Přednost unijního práva“)

(2020/C 222/02)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soudy

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Účastníci původních řízení

Žalobci: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)

Žalovaní: Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)

Výrok

1) Článek 11 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že soudy členského státu, které rozhodují v soudním řízení vedeném proti zaměstnavateli kvůli skutkům, které mohou svědčit o podvodném získání nebo využití potvrzení E 101 vydaných na základě čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004 ze dne 31. března 2004, ve vztahu k pracovníkům vykonávajícím činnost v tomto členském státě, mohou konstatovat, že došlo k podvodu, a v důsledku toho od těchto potvrzení odhlédnout teprve tehdy, až se ujistí, že:

- zaprvé byl urychleně zahájen postup upravený v čl. 84a odst. 3 tohoto nařízení a příslušné instituci vydávajícího členského státu bylo umožněno přezkoumat opodstatněnost vydání uvedených potvrzení ve světle konkrétních důkazů, které předložila příslušná instituce hostitelského členského státu a které nasvědčují tomu, že tato potvrzení byla získána nebo uplatněna podvodem, a
 - zadruhé příslušná instituce vydávajícího členského státu takový přezkum neprovedla a v přiměřené lhůtě nezaujala k těmto důkazům stanovisko tím, že by dotčená potvrzení případně zneplatnila nebo zrušila.
- 2) Článek 11 odst. 1 nařízení č. 574/72, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 647/2005, a zásada přednosti unijního práva musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, kdy byl zaměstnavatel v hostitelském členském státě trestně odsouzen na základě definitivního konstatování, že došlo k podvodu, jež bylo učiněno v rozporu s tímto právem, brání tomu, aby občanskoprávní soud tohoto členského státu, který je vázán zásadou překážky věci pravomocně rozsouzené v trestním řízení vzhledem k občanskoprávnímu řízení, která se uplatňuje ve vnitrostátním právu, tomuto zaměstnavateli pouze z důvodu tohoto trestního odsouzení uložil povinnost nahradit škodu pracovníkům nebo důchodovému orgánu tohoto členského státu, kteří byli tímto podvodem poškozeni.

(¹) Úř. věst. C 283, 28.8.2017.
Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. dubna 2020 – Evropská komise v. Polská republika, Komise v. Maďarsko, Komise v. Česká republika

(Spojené věci C-715/17, C-718/17 a C-719/17) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Rozhodnutí (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601 – Články 5 odst. 2 a 4 až 11 těchto rozhodnutí – Dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Řecké republiky a Italské republiky – Nouzová situace vyznačující se náhlým přílivem státních příslušníků třetích zemí na území některých členských států – Relokace těchto státních příslušníků na území jiných členských států – Řízení o relokaci – Povinnost členských států oznamovat v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, počet žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří mohou být rychle přemístěni na jejich území – Navazující povinnosti vedoucí ke skutečné relokaci – Zájmy členských států související s národní bezpečností a veřejným pořádkem – Možnost členského státu dovolávat se článku 72 SFEU jakožto důvodu pro neuplatnění aktů unijního práva, které mají závaznou povahu“)

(2020/C 222/03)

Jednací jazyky: čeština, maďarština a polština

Účastníci řízení

(Věc C-715/17)

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Z. Malušková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils a A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: E. Borawska-Kędzierska a B. Majczyna, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující Polskou republiku: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš a A. Brabcová, zmocněnci), Maďarsko (zástupce: M. Z. Fehér, zmocněnec)

(Věc C-718/17)

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Z. Malušková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils a A. Tokár, zmocněnci)

Žalované: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a G. Koós, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující Maďarsko: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš a A. Brabcová, zmocněnci), Polská republika (zástupci: E. Borawska-Kędzierska a B. Majczyna, zmocněnci)

(Věc C-719/17)

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Z. Malušková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils a A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vláčil, J. Pavliš a A. Brabcová, jako zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující Českou republiku: Maďarsko (zástupce: M. Z. Fehér, zmocněnec), Polská republika (zástupci: E. Borawska-Kędzierska a B. Majczyna, zmocněnci)

Výrok

- 1) Věci C-715/17, C-718/17 a C-719/17 se spojují pro účely rozsudku.
- 2) Polská republika tím, že v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, neoznamovala náležitý počet žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří mohli být rychle přemístěni na její území, neplnila ode dne 16. března 2016 povinnosti, které pro ni vyplývaly z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka, a z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka, a tedy ani další povinnosti týkající se relokace, které pro ni vyplývaly z čl. 5 odst. 4 až 11 těchto rozhodnutí.
- 3) Maďarsko tím, že v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, neoznamovalo náležitý počet žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří mohli být rychle přemístěni na jeho území, neplnilo ode dne 25. prosince 2015 povinnosti, které pro něj vyplývaly z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí 2015/1601, a tedy ani další povinnosti týkající se relokace, které pro něj vyplývaly z čl. 5 odst. 4 až 11 tohoto rozhodnutí.
- 4) Česká republika tím, že v pravidelných intervalech, a alespoň každé tři měsíce, neoznamovala náležitý počet žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří mohli být rychle přemístěni na její území, neplnila ode dne 13. srpna 2016 povinnosti, které pro ni vyplývaly z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí 2015/1523 a z čl. 5 odst. 2 rozhodnutí 2015/1601, a tedy ani další povinnosti týkající se relokace, které pro ni vyplývaly z čl. 5 odst. 4 až 11 těchto rozhodnutí.
- 5) Polská republika ponese vlastní náklady řízení ve věcech C-715/17, C-718/17 a C-719/17 a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí ve věci C-715/17.
- 6) Maďarsko ponese vlastní náklady řízení ve věcech C-715/17, C-718/17 a C-719/17 a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí ve věci C-718/17.
- 7) Česká republika ponese vlastní náklady řízení ve věcech C-715/17, C-718/17 a C-719/17 a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí ve věci C-719/17.

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid- Španělsko) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez a další (C-429/18) v. Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Spojené věci C-103/18 a C-429/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 1999/70/ES – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 5 – Pojem ‚po sobě jdoucí pracovní smlouvy nebo poměry na dobu určitou‘ – Nedodržení stanovené zákonné lhůty ze strany zaměstnavatele pro konečné obsazení pracovního místa zastávaného dočasně zaměstnancem na dobu určitou – Každoroční konkludentní prodlužování zaměstnaneckého vztahu – Obsazení stejného pracovního místa zaměstnancem na dobu určitou v rámci dvou po sobě jdoucích jmenování – Pojem ‚objektivní důvody‘ pro obnovování po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou – Dodržení důvodů pro přijetí do zaměstnání stanovených vnitrostátní právní úpravou – Konkrétní posouzení odhalující, že po sobě jdoucí obnovování poměrů na dobu určitou má pokrývat stále a trvalé personální potřeby zaměstnavatele – Opatření k předcházení a případnému postihu zneužití vyplývajících z využívání po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou – Výběrová řízení za účelem konečného obsazení pracovních míst zastávaných dočasně zaměstnanci na dobu určitou – Přeměna postavení zaměstnanců na dobu určitou na ‚nestálé zaměstnance na dobu neurčitou‘ – Přiznání odškodnění zaměstnanci srovnatelného s odškodněním vypláceným v případě neoprávněného propuštění – Použitelnost rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou bez ohledu na skutečnost, že zaměstnanec souhlasil s po sobě jdoucím obnovováním smluv na dobu určitou – Ustanovení 5 bod 1 – Neexistence povinnosti vnitrostátních soudů nepoužít vnitrostátní předpis, který není v souladu s unijním právem“)

(2020/C 222/04)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobci: Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez a další. (C-429/18)

Žalovaný: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Výrok

- 1) Ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že členské státy a/nebo sociální partneři nemohou vyloučit z pojmu „po sobě jdoucí pracovní smlouvy nebo poměry na dobu určitou“ ve smyslu tohoto ustanovení situaci, v níž zaměstnanec zaměstnaný na základě poměru na dobu určitou, a sice do doby, než bude volné pracovní místo, na kterém je zaměstnán, definitivně obsazeno, zastával v rámci několika jmenování po dobu několika let bez přerušení stejné pracovní místo a vykonával soustavně a nepřetržitě stejné úkoly, přičemž dlouhodobé zaměstnávání tohoto zaměstnance na tomto volném pracovním místě je důsledkem nedodržení zákonné povinnosti jeho zaměstnavatele uspořádat ve stanovené lhůtě výběrové řízení na obsazení uvedeného volného místa s konečnou platností a jeho zaměstnanecký vztah byl z tohoto důvodu konkludentně každoročně prodlužován.
- 2) Ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice 1999/70, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní judikatuře, podle nichž se po sobě jdoucí obnovování poměrů na dobu určitou považuje za odůvodněné „objektivními důvody“ ve smyslu bodu 1 písm. a) tohoto ustanovení pouze na základě skutečnosti, že toto obnovení spočívá na důvodech pro přijetí do zaměstnání, které stanoví tato právní úprava, a sice důvodech nezbytnosti, naléhavosti nebo uskutečňování programů, které jsou časově omezené, vyvolané aktuální potřebou nebo mimořádné, jelikož taková vnitrostátní právní úprava a judikatura nebrání dotyčnému zaměstnavateli uspokojovat v praxi takovými obnovováními stále a trvalé personální potřeby.

- 3) Ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice 1999/70, musí být vykládáno v tom smyslu, že je na vnitrostátním soudu, aby v souladu se všemi použitelnými pravidly svého vnitrostátního práva posoudil, zda uspořádání výběrových řízení, jejichž cílem je s konečnou platností obsadit pracovní místa dočasně obsazená zaměstnanci v rámci poměrů na dobu určitou, přeměna postavení těchto zaměstnanců na „nestálé zaměstnance na dobu neurčitou“ a přiznání uvedeným zaměstnancům odškodnění, které odpovídá odškodnění vyplácenému v případě neoprávněného propuštění, představují vhodná opatření k předcházení a případně postihu zneužití vyplývajících z využívání po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou nebo rovnocenná právní opatření ve smyslu tohoto ustanovení.
- 4) Ustanovení 2, ustanovení 3 bod 1 a ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice 1999/70, musí být vykládána v tom smyslu, že v případě zneužití po sobě jdoucích poměrů na dobu určitou ze strany veřejnoprávního zaměstnavatele není skutečnost, že dotčený zaměstnanec souhlasil se vznikem nebo obnovením těchto poměrů takové povahy, že by jednání tohoto zaměstnavatele zbavila z tohoto hlediska jakékoli zneužívající povahy, takže tato rámcová by se dohoda na situaci tohoto zaměstnance nepoužila.
- 5) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že neukládá vnitrostátnímu soudu rozhodujícímu spor mezi zaměstnancem a jeho veřejnoprávním zaměstnavatelem, aby nepoužil vnitrostátní právní úpravu, která není v souladu s ustanovením 5 bodem 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice 1999/70.

(¹) Úř. věst. C 161, 7.5.2018.
Úř. věst. C 373, 15.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kúria – Maďarsko) – Gazdasági Versenyhivatal v. Budapest Bank Nyrt. a další

(Věc C-228/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Článek 101 odst. 1 SFEU – Karetní platební systémy – Mezibankovní dohoda stanovující výši mezibankovních poplatků – Dohoda omezující hospodářskou soutěž z hlediska účelu i z hlediska důsledku – Pojem „omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu““)

(2020/C 222/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gazdasági Versenyhivatal

Žalované: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd a MasterCard Europe SA

Výrok

- 1) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby bylo na určité protisoutěžní jednání nahlíženo tak, že jeho účelem i jeho důsledkem je omezení hospodářské soutěže ve smyslu uvedeného ustanovení.

- 2) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že mezibankovní dohoda, která stanoví jednotnou výši mezibankovního poplatku plynoucího v případě platby kartou bankám vydávajícím takové karty nabízené společnostmi poskytujícími karetní platební služby působícími na dotčeném vnitrostátním trhu, nemůže být kvalifikována jako dohoda, jejímž „účelem“ je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže ve smyslu tohoto ustanovení, ledaže by dotčená dohoda mohla být s ohledem na své znění, cíle a kontext považována za vykazující stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž dostatečný k tomu, aby mohla být takto kvalifikována, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad – Bulharsko) – Komisia za protivodejstvie na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imuštestvo v. BP, AB, PB, „Trast B“ OOD, „Agro In 2001“ EOOD, „ACounT Service 2009“ EOOD, „Invest Management“ OOD, „Estate“ OOD, „Bromak“ OOD, „Bromak Finance“ EAD, „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania“ AD, „Hedge Investment Bulgaria“ AD, „Kemira“ OOD, „Dunarit“ AD, „Technologičen Zentar-Institut Po Mikroelektronika“ AD, „Evrobild 2003“ EOOD, „Technotel Invest“ AD, „Ken Trade“ EAD, „Konsult Av“ EOOD, Louvrier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd.

(Věc C-234/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Řízení o konfiskaci nezákonně nabytého majetku, aniž došlo k odsouzení v trestním řízení – Směrnice 2014/42/EU – Oblast působnosti – Rámcové rozhodnutí 2005/212/SVV“)

(2020/C 222/06)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Komisia za protivodejstvie na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imuštestvo

Žalovaní: BP, AB, PB, „Trast B“ OOD, „Agro In 2001“ EOOD, „ACounT Service 2009“ EOOD, „Invest Management“ OOD, „Estate“ OOD, „Bromak“ OOD, „Bromak Finance“ EAD, „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania“ AD, „Hedge Investment Bulgaria“ AD, „Kemira“ OOD, „Dunarit“ AD, „Technologičen Zentar-Institut Po Mikroelektronika“ AD, „Evrobild 2003“ EOOD, „Technotel Invest“ AD, „Ken Trade“ EAD, „Konsult Av“ EOOD, Louvrier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreno Ventures Ltd.

za účasti: Corporate Commercial Bank, v likvidaci

Výrok

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která stanoví, že konfiskaci nezákonně nabytého majetku nařizuje vnitrostátní soud na závěr řízení, které není podřízeno konstatování, že byl spáchán trestný čin, ani *a fortiori* odsouzení údajných pachatelů takového trestného činu.

(¹) Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság- Maďarsko) – PG v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Věc C-406/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany – Společná řízení pro přiznávání mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 46 odst. 3 – Úplné a ex nunc posouzení – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Právo na účinný opravný prostředek – Pravomoci a povinnosti soudu prvního stupně – Neexistence pravomoci změnit rozhodnutí orgánů příslušných v oblasti mezinárodní ochrany – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinnost rozhodnout ve lhůtě 60 dnů“)

(2020/C 222/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: PG

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Výrok

- 1) Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která přiznává soudům pouze pravomoc zrušit rozhodnutí orgánů příslušných v oblasti mezinárodní ochrany, avšak nikoli pravomoc je měnit. V případě vrácení věci příslušnému správnímu orgánu však musí být nové rozhodnutí přijato v krátké lhůtě a být v souladu s posouzením obsaženým ve zrušujícím rozsudku. Pokud navíc vnitrostátní soud po provedení úplného a ex nunc posouzení všech relevantních skutkových a právních okolností, které uvedl žadatel o mezinárodní ochranu, rozhodl, že tomuto žadateli musí být na základě kritérií stanovených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, taková ochrana přiznána z důvodu, jehož se dovolává na podporu své žádosti, avšak správní orgán následně přijme rozhodnutí v opačném smyslu, aniž za tímto účelem prokáže existenci nových skutečností odůvodňujících nové posouzení potřeby mezinárodní ochrany dotyčné osoby, musí tento soud, pokud mu vnitrostátní právo neposkytuje žádný prostředek k tomu, aby zajistil, že bude vyhověno jeho rozsudku, změnit toto rozhodnutí, které není v souladu s jeho dřívějším rozsudkem, a nahradit jej svým vlastním rozhodnutím o žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž nepoužije vnitrostátní právní úpravu, která by mu takový postup zakazovala.
- 2) Článek 46 odst. 3 směrnice 2013/32 ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která soudu, jemuž byl předložen opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, stanoví lhůtu 60 dnů pro rozhodnutí, za podmínky, že tento soud je v takové lhůtě schopen zajistit účinnost hmotněprávních pravidel a procesních záruk, které žadateli přiznává unijní právo. V opačném případě je uvedený soud povinen nepoužít vnitrostátní právní úpravu, která stanoví lhůtu pro vydání soudního rozhodnutí, a po uplynutí této lhůty vydat rozsudek co nejdříve.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 3.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – „GVC Services (Bulgaria)“ EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Věc C-458/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států – Směrnice 2011/96/EU – Článek 2 písm. a) body i) a iii) a příloha I část A písm. ab) a část B poslední odrážka – Pojmy ‚společnosti založené podle práva Spojeného království‘ a ‚corporation tax ve Spojeném království‘ – Společnosti zaregistrované v Gibraltaru a podléhající tam korporační dani“)

(2020/C 222/08)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GVC Services (Bulgaria)“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Výrok

Článek 2 písm. a) body i) a iii) směrnice Rady 2011/96/EHS ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve spojení s přílohou I částí A písm. ab) a poslední odrážkou části B této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pojmy „společnosti založené podle práva Spojeného království“ a „corporation tax ve Spojeném království“ obsažené v těchto ustanoveních se nevztahují na společnosti založené v Gibraltaru a podléhající tam korporační dani.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 24.9.2018.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Specializat Cluj – Rumunsko) – AU v. Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Věc C-500/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Volný pohyb služeb – Trhy finančních nástrojů – Směrnice 2004/39/ES – Pojmy ‚neprofesionální klient‘ a ‚spotřebitel‘ – Podmínky k uplatnění postavení spotřebitele – Určení příslušnosti pro rozhodnutí o návrhu“)

(2020/C 222/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobce: AU

Žalované: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Výrok

- 1) Článek 17 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba, která na základě takové smlouvy, jako je rozdílová smlouva uzavřená s finanční společností, uskutečňuje prostřednictvím této společnosti finanční transakce, může být kvalifikována jako „spotřebitel“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud uzavření této smlouvy nespadá do profesionální nebo podnikatelské činnosti této osoby, což musí ověřit předkládající soud. Pro účely této kvalifikace jsou takové faktory, jako je skutečnost, že tato osoba uskutečnila velký objem obchodů v relativně krátkém časovém období nebo že investovala do těchto obchodů značné částky, jako takové v zásadě nerozhodné, stejně jako je jako taková v zásadě nerozhodná skutečnost, že tatáž osoba je „neprofesionálním klientem“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS.
- 2) Nařízení č. 1215/2012 musí být vykládáno v tom smyslu, že pro účely určení příslušného soudu se na žalobu na určení občanskoprávní delikt ní odpovědnosti podanou spotřebitelem vztahuje oddíl 4 kapitoly II tohoto nařízení, je-li tato žaloba neoddelitelně spjata se smlouvou skutečně uzavřenou mezi spotřebitelem a prodávajícím nebo poskytovatelem, což musí ověřit vnitrostátní soud.

(¹) Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – LH v. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Věc C-564/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Azylová politika – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Žádost o mezinárodní ochranu – Článek 33 odst. 2 – Důvody nepřipustnosti – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nepřipustnost žádosti, pokud žadatel přicestoval do dotčeného členského státu přes zemi, ve které není vystaven pronásledování či riziku vážné újmy, nebo pokud tato země zaručuje dostatečnou ochranu – Článek 46 – Právo na účinnou žalobu – Soudní přezkum správních rozhodnutí týkajících se nepřipustnosti žádostí o mezinárodní ochranu – Lhůta osmi dnů pro rozhodnutí – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2020/C 222/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: LH

Žalovaný: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Výrok

- 1) Článek 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje odmítnout žádost o mezinárodní ochranu jako nepřipustnou z důvodu, že žadatel přicestoval na území dotčeného členského státu přes stát, ve kterém není vystaven pronásledování či riziku vážné újmy, nebo ve kterém je zaručena odpovídající úroveň ochrany.

- 2) Článek 46 odst. 3 směrnice 2013/32 musí být ve světle článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která soudu rozhodujícímu o žalobě proti rozhodnutí, jímž se zamítá žádost o mezinárodní ochranu jako nepřijatelná, ukládá lhůtu osmi dnů pro vydání rozhodnutí, pokud tento soud není schopen v takové lhůtě zajistit účinnost hmotněprávních pravidel a procesních záruk, které žadateli přiznává unijní právo.

(¹) Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Coty Germany GmbH v. Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

(Věc C-567/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 9 – Nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 9 – Práva z ochranné známky – Užívání – Skladování výrobků za účelem jejich nabízení nebo uvádění na trh – Uskladnění za účelem odeslání výrobků porušujících právo z ochranné známky, které jsou prodávány na on-line tržišti“)

(2020/C 222/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Coty Germany GmbH

Odpůrkyně: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Výrok

Článek 9 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce [Evropské unie] a čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že je třeba mít za to, že osoba, která pro třetí stranu uskladňuje výrobky porušující práva z ochranné známky, aniž o tomto porušení ví, neskladuje tyto výrobky za účelem jejich nabízení nebo uvádění na trh ve smyslu těchto ustanovení, jestliže tato osoba tyto cíle sama nesleduje.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. března 2020 – ClientEarth v. Evropská komise

(Věc C-612/18 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům orgánů – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Článek 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážka a odst. 6 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Ochrana veřejného zájmu, pokud jde o mezinárodní vztahy – Dokumenty vypracované právní službou Evropské komise týkající se mechanismu řešení sporů investorů se státy, jakož i systému soudů pro investice do obchodních dohod Evropské unie – Částečné odepření přístupu“)

(2020/C 222/12)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ClientEarth (zástupci: O. W. Brouwer a E. M. Raedts, advocaten a N. Frey, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz, F. Clotuche-Duvieusart a C. Ehrbar, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost ClientEarth ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 11.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen – Švédsko) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u. p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) v. Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Věc C-753/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Autorské právo a práva s ním související – Směrnice 2001/29/ES – Článek 3 odst. 1 – Směrnice 2006/115/ES – Článek 8 odst. 2 – Pojem „sdělování veřejnosti“ – Podnik zabývající se pronájmem motorových vozidel s radiopřijímači v základní výbavě“)

(2020/C 222/13)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Žalované: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Výrok

Článek 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, jakož i čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem musí být vykládány v tom smyslu, že pronájem motorových vozidel vybavených radiopřijímači nepředstavuje sdělování veřejnosti ve smyslu těchto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 65, 18.2.2019.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Koblenz – Německo) – Stadtwerke Neuwied GmbH v. RI

(Věc C-765/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/55/ES – Společná pravidla pro vnitřní trh se zemním plynem – Ochrana spotřebitele – Článek 3 odst. 3 a příloha A písm. b) – Průhlednost týkající se smluvních podmínek – Povinnost informovat spotřebitele včas a přímo o zvýšení sazby“)

(2020/C 222/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Koblenz

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stadtwerke Neuwied GmbH

Žalovaný: RI

Výrok

Článek 3 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES ve spojení s přílohou A písm. b) a c) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jsou změny sazeb, které nebyly osobně oznámeny zákazníkům, provedeny dodavatelem plynu poslední instance pouze s cílem přenést zvýšení nákladů na pořízení zemního plynu bez snahy o dosažení zisku, není podmínkou pro platnost dotyčných změn sazeb, aby tento dodavatel dodržel povinnosti průhlednosti a informování uvedené v těchto ustanoveních, s výhradou, že zákazníci musí mít možnost smlouvu kdykoli vypovědět a mít k dispozici vhodné opravné prostředky k získání náhrady škody, kterou případně utrpěli z důvodu, že jim nebyly změny osobně oznámeny.

(¹) Úř. věst. C 112, 25.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil supérieur de la Sécurité sociale – Lucembursko) – Caisse pour l’avenir des enfants v. FV, GW

(Věc C-802/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 45 SFEU – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 1 písm. i) – Volný pohyb pracovníků – Rovné zacházení – Sociální výhody – Směrnice 2004/38/ES – Článek 2 bod 2 – Nařízení (EU) č. 492/2011 – Článek 7 odst. 2 – Rodinný příspěvek – Pojem ‚rodinní příslušníci‘ – Vyloučení dítěte manžela či manželky pracovníků, kteří jsou nerezidenty – Rozdílné zacházení s dítětem manžela či manželky tuzemských pracovníků – Odůvodnění“)

(2020/C 222/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Caisse pour l’avenir des enfants

Žalovaní: FV, GW

Výrok

- 1) Článek 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie musejí být vykládány v tom smyslu, že rodinný příspěvek spojený s výkonem závislé činnosti příhraničním pracovníkem v určitém členském státě představuje sociální výhodu ve smyslu těchto ustanovení.
- 2) Článek 1 písm. i) a článek 67 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011 a s čl. 2 bodem 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, musejí být vykládány v tom smyslu, že brání ustanovením členského státu, podle kterých mohou příhraniční pracovníci pobírat rodinný příspěvek spojený s výkonem jejich závislé činnosti v tomto členském státě pouze na své vlastní děti, ale nikoli na děti svého manžela či manželky, jejichž nejsou rodiči, ale zajišťují jejich výživu, zatímco právo na pobírání tohoto příspěvku mají všechny děti s bydlištěm v uvedeném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña – Španělsko) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA v. Ayuntamiento de A Coruña

(Věc C-45/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Veřejné služby v přepravě cestujících po železnici a silnici – Článek 8 – Přejícný režim – Článek 8 odst. 3 – Uplynutí doby platnosti smluv o veřejných službách – Výpočet maximální třicetileté doby platnosti smluv – Určení dne, od kterého začíná plynout maximální třicetiletá doba“)

(2020/C 222/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Compañía de Tranvías de La Coruña, SA

Žalovaná: Ayuntamiento de A Coruña

Výrok

Článek 8 odst. 3 druhý pododstavec druhá věta nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 musí být vykládán v tom smyslu, že maximální třicetiletá doba platnosti, která je v tomto ustanovení stanovena pro smlouvy uvedené v čl. 8 odst. 3 prvním pododstavci písm. b) tohoto nařízení, začíná plynout dnem vstupu uvedeného nařízení v platnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 6.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Milano – Itálie) – Condominio di Milano, via Meda v. Eurothermo SpA

(Věc C-329/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Článek 1 odst. 1 – Článek 2 písm. b) – Pojem ‚spotřebitel‘ – Společenství vlastníků nemovitosti“)

(2020/C 222/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastníci původního řízení

Žalobce: Condominio di Milano, via Meda

Žalovaná: Eurothermo SpA

Výrok

Článek 1 odst. 1 a čl. 2 písm. b) směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní judikatuře, která vykládá právní předpisy, jejichž cílem je provést tuto směrnici do vnitrostátního práva, tak, že pravidla na ochranu spotřebitele, která obsahuje, se použijí rovněž na smlouvu uzavřenou takovým právním subjektem, jako je *condominio* v italském právu, s prodávajícím nebo poskytovatelem, i když takový právní subjekt nespadá do působnosti uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. dubna 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovni sud – Chorvatsko) – trestní řízení proti LN

(Věc C-897/19 PPU) (¹)

*(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Dohoda o EHP – Zákaz diskriminace – Článek 36 – Volný pohyb služeb – Oblast působnosti – Dohoda mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* – Dohoda o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem – Vydání islandského státního příslušníka do třetí země – Ochrana státních příslušníků členského státu před vydáním – Neexistence rovnocenné ochrany státních příslušníků jiného státu – Islandský státní příslušník, kterému byl udělen azyl podle vnitrostátního práva před tím, než nabyl islandské státní občanství – Omezení volného pohybu – Odůvodnění založené na zabránění beztrestnosti – Přiměřenost – Ověřování záruk stanovených v čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie“)*

(2020/C 222/18)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Vrhovni sud

Účastník původního trestního řízení

LN

za účasti: Ruské federace

Výrok

Unijní právo, konkrétně článek 36 dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 a čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládáno v tom smyslu, že pokud členský stát, do něhož se přemístil státní příslušník členského státu Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), který je smluvní stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru a se kterým Evropská unie uzavřela dohodu o předávání, obdrží žádost o vydání od třetí země podle Evropské úmluvy o vydávání podepsané v Paříži dne 13. prosince 1957, a pokud tomuto státnímu příslušníkovi tento stát ESVO udělil před tím, než nabyl státní příslušnosti tohoto státu, azyl právě z důvodu stíhání vedených proti dotyčnému ve státě, který vydal žádost o vydání, je na příslušném orgánu dožádaného členského státu, aby ověřil, že vydání nebude mít nepříznivý dopad na práva uvedená v citovaném čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv, přičemž udělení azylu představuje v rámci tohoto ověření zvláště závažnou okolnost. Dožádaný členský stát je v každém případě povinen před tím, než zváží, zda vyhoví žádosti o vydání, informovat tentýž stát ESVO a případně mu na jeho žádost předat uvedeného státního příslušníka v souladu s ustanoveními dohody o předávání, pokud je uvedený stát ESVO příslušný podle vnitrostátního práva ke stíhání tohoto státního příslušníka za činy spáchané mimo jeho území.

(¹) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 23. března 2020 –
Finanzamt Kiel v. Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH**

(Věc C-141/20)

(2020/C 222/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Finanzamt Kiel

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 4 odst. 4 druhý pododstavec ve spojení s čl. 21 odst. 1 písm. a) a odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že členskému státu umožňuje určit jako osobu povinnou k dani člena seskupení pro účely DPH (ovládající subjekt) namísto tohoto seskupení pro účely DPH (daňové jednotky)?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku: Lze se v tomto smyslu dovolávat čl. 4 odst. 4 druhého pododstavce ve spojení s čl. 21 odst. 1 písm. a) a odst. 3 směrnice 77/388/EHS?
3. Musí být při přezkumu prováděném podle bodu 46 rozsudku ve věci Larentia + Minerva⁽²⁾, zda požadavek finančního začlenění stanovený v § 2 odst. 2 bodu 2 první větě Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu) představuje přípustné opatření, které je nezbytné a vhodné k dosažení cílů spočívajících v předcházení zneužívajícím praktikám a zneužívajícímu chování nebo v boji proti daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, použito přísnější nebo velkorysejší měřítko?
4. Musí být čl. 4 odst. 1 a odst. 4 první pododstavec směrnice 77/388/EHS vykládány v tom smyslu, že členskému státu umožňují považovat cestou typizace osobu za nesamostatnou ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 77/388/EHS, pokud je finančně, hospodářsky a organizačně začleněna do jiného podniku (ovládajícího subjektu) takovým způsobem, že ovládající subjekt může u této osoby prosadit svá rozhodnutí a tím zamezit tomu, aby tato osoba činila odlišná rozhodnutí?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. července 2015 (C-108/14 a C-109/14 (EU:C:2015:496)).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Rotterdam (Nizozemsko) dne 24. března
2020 – Stichting Rookpreventie Jeugd a další v. Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en
Sport**

(Věc C-160/20)

(2020/C 222/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Rotterdam

Účastníci původního řízení

Žalobci: Stichting Rookpreventie Jeugd e.a.

Žalovaní: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Další účastníci řízení: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Předběžné otázky

- 1) Je právní úprava metody měření v čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40 ⁽¹⁾ na podkladě norem ISO, které nejsou volně přístupné, v souladu s čl. 297 odst. 1 SFEU [a s nařízením (EU) č. 216/2013 ⁽²⁾] a zásadou transparentnosti?
- 2) Je třeba normy ISO 4387, 10315, 8454 a 8243, na které odkazuje čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40, vykládat a uplatňovat tak, že v rámci výkladu a použití čl. 4 odst. 1 této směrnice musí být emise dehtu, nikotinu a oxidu uhelnatého měřeny (a ověřovány) nejen podle předepsané metody, ale mohou, resp. musí být rovněž měřeny (a ověřovány) jiným způsobem a s jinou intenzitou?
- 3) a) Je čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40 v rozporu s pravidly této směrnice a jejím čl. 4 odst. 2, jakož i čl. 5 odst. 3 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, jelikož tabákový průmysl spolupůsobil při vytváření norem ISO uvedených v čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40?

b) Je čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/40 v rozporu s pravidly této směrnice, čl. 114 odst. 3 SFEU, účelem Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku a články 24 a 35 Listiny, jelikož metodou měření, která je v něm předepsána, nedochází k měření emisí cigaret s filtrem při zamýšleném použití z toho důvodu, že při této metodě nejsou zohledněny účinky malých větracích otvorů ve filtru, které jsou při zamýšleném použití z velké části překryty rty a prsty kuřáka?
- 4) a) Jaká alternativní metoda měření (a metoda ověřování) může, resp. musí být použita, pokud Soudní dvůr:

— odpoví na otázku 1 záporně?

— odpoví na otázku 2 kladně?

— odpoví na otázku 3a a/nebo otázku 3b kladně?

b) V případě, že Soudní dvůr nemůže odpovědět na otázku 4 a): Nastává situace ve smyslu čl. 24 odst. 3 směrnice 2014/40, pokud by metoda měření neměla být dočasně k dispozici?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 216/2013 ze dne 7. března 2013 o elektronickém vydávání Úředního věstníku Evropské unie (Úř. věst. L 69, 13.3.2013, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne
14. dubna 2020 – SIA „SS“ v. Valsts ieņēmumu dienests**

(Věc C-175/20)

(2020/C 222/21)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a odvolatelka: SIA „SS“

Žalovaná a další účastnice odvolacího řízení: Valsts ieņēmumu dienests

Předběžné otázky

- 1) Musí být požadavky stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů (!) vykládány v tom smyslu, že taková žádost o informace vystavená daňovou správou, jako je žádost dotčená v projednávané věci, prostřednictvím které se požaduje poskytnutí informací obsahujících značné množství osobních údajů, musí dodržovat požadavky stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů (zejména v jeho čl. 5 odst. 1)?
- 2) Musí být požadavky stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů vykládány v tom smyslu, že daňová správa se může odchýlit od ustanovení čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení, i když právní předpisy platné v Lotyšské republice takovou pravomoc uvedeně správě nepřiznávají?
- 3) Lze na základě výkladu požadavků stanovených v obecném nařízení o ochraně osobních údajů mít za to, že existuje legitimní cíl odůvodňující povinnost – uloženou takovou žádostí o informace, jako je žádost dotčená v projednávané věci – poskytnout všechny požadované údaje v neomezeném množství a po neomezenou dobu, tedy bez určení data, kdy má plnění povinností vyplývajících z uvedené žádosti o informace skončit?
- 4) Lze na základě výkladu požadavků stanovených v obecném nařízení o ochraně osobních údajů mít za to, že existuje legitimní cíl odůvodňující povinnost – uloženou takovou žádostí o informace, jako je žádost dotčená v projednávané věci – poskytnout všechny požadované údaje, i když v žádosti o informace není uveden (nebo je uveden neúplně) účel sdělení informací?
- 5) Lze na základě výkladu požadavků stanovených v obecném nařízení o ochraně osobních údajů mít za to, že existuje legitimní cíl odůvodňující povinnost – uloženou takovou žádostí o informace, jako je žádost dotčená v projednávané věci – poskytnout všechny požadované údaje, i když v praxi by se týkala absolutně všech subjektů údajů, které uveřejnily inzerát v rubrice „Osobní automobily“ internetového portálu?
- 6) Jaká kritéria je třeba uplatnit k ověření, zda daňová správa jakožto správce údajů řádně zajišťuje soulad zpracování údajů (včetně získávání informací) s požadavky stanovenými v obecném nařízení o ochraně osobních údajů?
- 7) Jaká kritéria je třeba uplatnit k ověření, zda taková žádost o informace, jako je žádost dotčená v projednávané věci, je řádně odůvodněná a týká se jednotlivého případu?
- 8) Jaká kritéria je třeba uplatnit k ověření, zda je zpracování osobních údajů prováděno v nezbytném rozsahu a v souladu s požadavky stanovenými v obecném nařízení o ochraně osobních údajů?

9) Jaká kritéria je třeba uplatnit k ověření, zda daňová správa jakožto správce údajů zajišťuje soulad zpracování údajů s požadavky stanovenými v čl. 5 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (odpovědnost)?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 24. dubna 2020 – VYSOČINA WIND a.s. v. Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

(Věc C-181/20)

(2020/C 222/22)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci původního řízení

Žalobce: VYSOČINA WIND a.s.

Žalovaný: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU (¹) ze dne 4. července 2012, o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ), vykládán tak, že brání členskému státu uložit povinnost financovat náklady na sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ pocházejících z fotovoltaických panelů uvedených na trh před 1. lednem 2013, jejich uživatelům, a nikoli výrobcům?
- 2) V případě, že bude první předložená otázka zodpovězena kladně, má pro posuzování podmínek odpovědnosti členského státu za škodu způsobenou jednotlivci porušením unijního práva vliv skutečnost, o jakou jde v původním řízení, že členský stát sám upravil způsob financování odpadu z fotovoltaických panelů ještě před přijetím směrnice, která fotovoltaické panely nově zahrnuje do rozsahu unijní úpravy a povinnost financovat náklady uložila výrobcům, a to i ve vztahu k těm panelům, které byly uvedeny na trh před uplynutím její implementační lhůty (a samotným přijetím úpravy na unijní úrovni)?

(¹) Úř. věst. 2012, L 197, s. 38.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovensko) dne 29. dubna 2020 – HYDINA SK s.r.o. v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Věc C-186/20)

(2020/C 222/23)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: HYDINA SK s.r.o.

Žalovaný: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Předběžné otázky

1. Je třeba vykládat bod 25 odůvodnění nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽¹⁾ ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty, v němž je uvedeno, že „[l]hůty, které toto nařízení stanoví pro poskytnutí informací, je třeba chápat jako maximální dobu“, tak, že se jedná o lhůty, které nelze překročit, a pokud budou překročeny, způsobuje to nezákonnost přerušení daňové kontroly?
2. Existuje následek (sankce) za nedodržení lhůt k provedení mezinárodní výměny informací stanovených v nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty ve vztahu k dožádanému a dožadujícímu orgánu?
3. Lze kvalifikovat mezinárodní výměnu informací, která překračuje lhůty stanovené v nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty, jako protiprávní zásah do práv daňového subjektu?

⁽¹⁾ Úř. věst. EU 2010, L 268, s. 1.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 14. května 2020 – Bernis a další v. SRB

(Věc T-282/18) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení problémů úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014 – Režim řešení krize v případě selhání nebo pravděpodobného selhání subjektu – Mateřská a dceřiná společnost – Konstatování ECB o selhání či pravděpodobném selhání – Rozhodnutí SRB o nepřijetí opatření k řešení krize – Absence veřejného zájmu – Likvidace v souladu s vnitrostátním právem – Akcionáři – Absence přímého dotčení – Nepřípustnost“)

(2020/C 222/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Ernests Bernis (Jurmala, Lotyšsko), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Lotyšsko) a Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: J. De Carpentier, M. Meijer Timmerman Thijssen, A. Valavanidou, H. Ehlers a E. Muratori, zmocněnci, ve spolupráci s A. Rivasem, advokátem a B. Heenan, solicitor)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Evropská centrální banka (zástupci: G. Marafioti, E. Koupepidou a J. Rodríguez Cárcamo, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí SRB ze dne 23. února 2018, kterými tento rozhodl o nepřijetí opatření k řešení krize ve vztahu k ABLV Bank AS a její dceřiné společnosti ABLV Bank Luxembourg SA podle čl. 18 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1)

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA a Cassandra Holding Company SIA ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí (SRB) a Evropskou centrální bankou (ECB)

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. května 2020 – Sabo a další v. Parlament a Rada(Věc T-141/19) ⁽¹⁾**(„Žaloba na neplatnost – Životní prostředí – Energetika – Směrnice (EU) 2018/200 – Zahrnutí lesní biomasy do obnovitelných zdrojů energie – Nedostatek osobního dotčení – Nepřípustnost“)**

(2020/C 222/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Peter Sabo (Tulčík, Slovensko) a 9 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: R. Smith, A. Dews, C. Day, solicitors a D. Wolfe, QC, P. Lockley a B. Mitchell, barristers)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: I. McDowell, C. Ionescu Dima a A. Tamás, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: A. Lo Monaco a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, s. 82) v rozsahu, v němž zahrnuje lesní biomasu do obnovitelných zdrojů energie.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Není důvodné rozhodnout o návrzích na vstup vedlejšího účastníka do řízení předložených Komisí, společnostmi U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification a Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network).
- 3) Peter Sabo a další účastníci řízení, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
- 4) Komise, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification a Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) ponесou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 29.4.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. března 2020 – Aurora v. OÚS – SESVanderhave (M 02205)(Věc T-278/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Rostlinné odrůdy – Řízení o prohlášení neplatnosti – Odrůda cukrové řepy M 02205 – Rozhodnutí o odkázání věci příslušnému útvaru OÚS k dalšímu rozhodnutí – Článek 72 nařízení (ES) č. 2100/94 – Neexistence právního zájmu na podání žaloby – Pravomoc změnit rozhodnutí – Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2020/C 222/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aurora Srl (Padova, Itálie) (zástupce: L.-B. Buchman, advokát)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (zástupci: M. Ekvad, F. Mattina, M. Garcia Monco-Fuente a A. Weitz, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OÚS, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: SESVanderhave NV (Tienen, Belgie) (zástupce: P. de Jong, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí odvolacího senátu OÚS ze dne 27. února 2019 (věc A 10/2013 RENV) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Aurora a SESVanderhave.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Aurora Srl, Odrůdový úřad Společenství (OÚS) a společnost SESVanderhave NV ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. května 2020 – Lucaccioni v. Komise(Věc T-308/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Veřejná služba – Akt, který nelze napadnout žalobou – Přípravný akt – Nepodání stížnosti – Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti nepřipustná“)

(2020/C 222/27)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Itálie) (zástupce: E. Bonanni, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr a L. Vernier, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU, znějící jednak na zrušení aktu Komise ze dne 11. ledna 2019 týkajícího se příkazu nové lékařské komise v rámci žádosti o uznání, že došlo ke zhoršení nemoci z povolání, kterou podal žalobce, a jednak na náhradu škod, které údajně vznikly žalobci.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zčásti zjevně nepřipustná a zčásti nepřipustná.
- 2) Arnaldu Lucaccionimu se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 230, 8.7.2019.

Žaloba podaná dne 6. května 2020 – HB v. EIB

(Věc T-757/19)

(2020/C 222/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: HB (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka (EIB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 20. června 2019, kterým se odmítá stížnost žalobkyně na psychické obtěžování;
- uložil žalované zaplatit částku ve výši 10 000 eur z důvodu nemajetkové újmy, včetně úroku v zákonné sazbě ode dne vyhlášení rozsudku;
- uložil žalované zaplatit částku 50 000 eur jako náhradu za ztrátu šance včetně úroku v zákonné sazbě ode dne vyhlášení rozsudku až do úplného zaplacení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na to, aby byla věc žalobkyně vyřešena nestranně, spravedlivě a opatrně, a z nedostatku odůvodnění v rozsahu, v němž i) komise, která vyšetřovala její tvrzení o obtěžování a šikaně a) nevyřešila věc nestranně, spravedlivě a opatrně, a to tím, že projevila nebo vyvolala dojem zaujatosti vůči údajným obtěžujícím a zkusením nebo nezohledněním skutečností a důkazů a b) nevedla důvody, a ii) prezident EIB tím, že potvrdil právu komise, zatížil napadené rozhodnutí stejnými vadami.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení a porušení Kodexu chování EIB a důstojnosti na pracovišti v rozsahu, v němž i) jednání údajných obtěžujících vůči žalobkyni mělo formu mluvených nebo písemných aktů, bylo nevhodné, trvalo, opakovalo se a bylo ponižující, (ii) komise tím, že nekvalifikovala sporné činy jako psychologické obtěžování, jednotlivě i společně, se dopustila nesprávného posouzení skutkového stavu a porušila Kodex chování a důstojnosti na pracovišti a (iii) prezident EIB tím, že potvrdil zprávu komise, nesprávně rozhodl, že žalobkyně nebyla obtěžována.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnuta a z porušení důvěrnosti v rozsahu, v němž i) žalobkyni nebyla dána příležitost předložit svá vyjádření k a) obsahu prohlášení údajných obtěžujících a svědků učiněných před komisí nebo b) jiným dokumentům, které komise použila ve své zprávě k doporučení prezidentovi EIB, a ii) komise přijala své závěry a předala je třetím stranám předtím, než poskytla žalobkyni příležitost předložit k nim své připomínky, tj. předtím, než údajně dokončila svou zprávu, a iii) prezident EIB tím, že potvrdil zprávu komise, zatížil napadené rozhodnutí stejnými vadami.

Na podporu své žaloby na náhradu újmy žalobkyně tvrdí, že:

- utrpěla nemajetkovou újmu, kterou nelze napravit zrušením napadeného rozhodnutí;
- tím, že žalovaná protiprávně zamítla její žádost o smírní řízení, ji zbavila možnosti smírného urovnání věci a vyhnutí se řízení před Tribunálem.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2020 – Řecká republika v. Evropská komise

(Věc T-217/20)

(2020/C 222/29)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupkyně: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou a E. Krompa, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí⁽¹⁾ v rozsahu, v němž vylučuje z financování Evropské unie některé výdaje Řecké republiky v celkové hrubé výši 9 657 608,85 eur odpovídající celkové čisté výši 9 590 402,53 eur, které byly uskutečněny a vykázány v rámci EZFRV v souvislosti s opatřeními 123A, 125A, 321 a 322 programu rozvoje venkova na období 2007-2013 a opatřeními 4.2, 4.3, 7.2 a 7.4 programu rozvoje venkova na období 2014-2020 pro hospodářské roky 2011 až 2018, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení vynaložených Řeckou republikou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí bylo přijato na základě nesprávného výkladu a použití čl. 34 odst. 7 nařízení (EU) č. 908/2014⁽²⁾, jelikož finanční opravy jsou protiprávní z důvodu, že Komise překročila meze své posuzovací pravomoci, a že napadené rozhodnutí je stíženo nedostatečným odůvodněním.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence právního základu pro uložení opravy, pokud jde o výdaje skutečně více než 24 měsíců před zasláním prvních zjištění, z porušení čl. 52 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013⁽³⁾ a z toho, že Komise překročila svou pravomoc *ratione temporis*, když uložila sporné finanční opravy.
3. Třetí žalobní důvod týkající se zejména opravy uložené pro opatření 125A a 123A vycházející z porušení zásad *ne bis in idem*, právní jistoty, řádné správy, legitimního očekávání členských států a proporcionality.
4. Čtvrtý žalobní důvod týkající se zejména opravy uložené pro opatření 125A vycházející z porušení čl. 24 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 65/2011⁽⁴⁾, článku 43 nařízení (ES) č. 1974/2006 a ustanovení vnitrostátního programu rozvoje venkova, který Komise schválila na období 2007-2013, z nedostatečného odůvodnění týkajícího se právního základu opravy, jakož i z neexistence právního základu a odůvodnění, a z nesprávného posouzení skutkového stavu co se týče uložené paušální finanční opravy a její procentní výše (10 %).
5. Pátý žalobní důvod týkající se zejména opravy uložené pro opatření 125A vycházející z toho, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s čl. 52 nařízení (EU) č. 1306/2013, článkem 34 nařízení (EU) č. 908/2014 a pokyny C(2015) 3675 ze dne 8. června 2015, právem být předem vyslechnut a právem na obhajobu, jakož i se zásadami legitimního očekávání a proporcionality. Je rovněž tvrzeno, že odůvodnění rozhodnutí je nedostatečné a že je stíženo nesprávným posouzením skutkového stavu.
6. Šestý žalobní důvod týkající se zejména opravy uložené pro opatření 321 a 322 vycházející z porušení čl. 24 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 65/2011 a pokynů C(2015)3675 ze dne 8. června 2015, z nesprávného posouzení skutkového stavu, nedostatečného odůvodnění a porušení zásady proporcionality.
7. Sedmý žalobní důvod týkající se zejména opravy uložené pro opatření 123A vycházející z toho, že dotčená oprava byla uložena v rozporu s čl. 24 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 65/2011, článkem 52 nařízení (EU) č. 1306/2013 a článkem 34 nařízení (EU) č. 908/2014, a je stížena nesprávným posouzením skutkového stavu a nedostatečným odůvodněním. Mimoto je uplatňováno porušení práva být vyslechnut a práva na obhajobu Řecké republiky, jakož i zásady proporcionality.

-
- (¹) Prováděcí Rozhodnutí Komise (EU) 2020/201 ze dne 12. února 2020, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (oznámeno pod číslem C(2020) 541) (Úř. věst. L 42, 14.2.2020, s. 17).
- (²) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 908/2014 ze dne 6. července 2014, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o platební agentury a další subjekty, finanční řízení, schvalování účetní závěrky, pravidla pro kontroly, jistoty a transparentnost (Úř. věst. L 255, 28.8.2014, s. 59).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).
- (⁴) Nařízení Komise (EU) č. 65/2011 ze dne 27. ledna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova (Úř. věst. L 25, 28.1.2011, s. 8).

Žaloba podaná dne 4. května 2020 – JP v. Komise

(Věc T-247/20)

(2020/C 222/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: JP (zástupci: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 1195 final ze dne 24. února 2020, kterým se zamítá potvrzující žádost o přístup k dokumentu podle nařízení (ES) č. 1049/2001 – GESTDEM 2019/5394 až 5399; a
- uložil žalované zaplacení symbolické částky jednoho eura za účelem nemajetkové újmy, kterou utrpěl žalobce a uložil jí náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) a článku 17 nařízení (ES) č. 1049/2001 v souvislosti se soukromím a osobností jednotlivce.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 v souvislosti s rozhodovacím procesem.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 1049/2001 v souvislosti s částečným přístupem a zásadou proporcionality.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 4. května 2020 – Klymenko v. Rada

(Věc T-258/20)

(2020/C 222/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovyč Klymenko (Moskva, Ruská federace) (zástupkyně: M. Phelippeau, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu O. V. Klymenka za přípustnou;

v rozsahu, v němž se týká žalobce, aby

- zrušil rozhodnutí Rady Evropské unie 2020/373 ze dne 5. března 2020 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení podle článků 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadených aktů. Žalobce tvrdí, že Rada nesplnila povinnost uvést odůvodnění u napadených aktů, pokud jde jak o opodstatněnost opatření tak respektování práva na obhajobu, jakož i účinnou soudní ochranu a kontroly provedené v tomto ohledu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z existence nesprávného posouzení věci a zneužití pravomoci. Žalobce tvrdí, že vzhledem k informacím, které mu byly předány, mohla Rada pouze konstatovat neexistenci dostatečného skutkového základu pro trestní řízení. Žalobce rovněž poukázal na četná porušení jeho základních práv, z nichž Rada nevyvodila žádné důsledky.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základních práv v rozsahu, v němž tyto akty nebyly přijaty v souladu s právem na obhajobu a právem na účinnou soudní ochranu, jakož i právem na rovnost zbraní.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatku právního základu v rozsahu, v němž článek 29 Smlouvy o Evropské unii nemůže být přípustným právním základem omezujícího opatření přijatého proti žalobci.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení základního práva na respektování vlastnictví.

Žaloba podaná dne 6. května 2020 – Rochem Group v. EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Věc T-261/20)

(2020/C 222/32)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rochem Group AG (Zug, Švýcarsko) (zástupkyně: K. Guridi Sedlak, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Rochem Marine Srl (Janov, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie týkající se obrazové ochranné známky ROCHEM – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 151 485

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. března 2020, ve věci R 1547/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

- uložil EUIPO, aby vydal nové rozhodnutí, kterým se zamítá návrh na prohlášení neplatnosti, podaný proti mezinárodnímu zápisu ochranné známky č. 1 151 485, a to i pro třídy 11 a 40;
- rozhodl, že EUIPO a vedlejší účastnice řízení, pokud další účastnice řízení před odvolacím senátem vstoupí do řízení před Tribunálem, ponесou vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/10011;
- Porušení čl. 64 odst. 2 a 3 ve spojení s článkem 198 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 6. května 2020 – Rochem Group v. EUIPO – Rochem Marine (ROCHEM)

(Věc T-262/20)

(2020/C 222/33)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rochem Group AG (Zug, Švýcarsko) (zástupkyně: K. Guridi Sedlak, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Rochem Marine Srl (Janov, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie týkající se slovní ochranné známky ROCHEM – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 151 545

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. března 2020, ve věci R 1546/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO, aby vydal nové rozhodnutí, kterým se zamítá návrh na prohlášení neplatnosti, podaný mezinárodnímu zápisu ochranné známky č. 1 151 545, a to i pro třídy 11 a 40;
- rozhodl, že EUIPO a vedlejší účastnice řízení, pokud další účastnice řízení před odvolacím senátem vstoupí do řízení před Tribunálem, ponесou vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/10011;
- Porušení čl. 64 odst. 2 a 3 ve spojení s článkem 198 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. května 2020 – Arbuzov v. Rada**(Věc T-267/20)**

(2020/C 222/34)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Sergej Arbuzov (Kyjev, Ukrajina) (zástupce: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ze dne 5. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině ⁽¹⁾, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině ⁽²⁾, a to v rozsahu, v němž se tato rozhodnutí a nařízení vztahují na žalobce;
- rozhodl, že Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu

- žalobce odůvodňuje svou žalobu mimo jiné tím, že Rada Evropské unie nejednala při přijetí rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019 ⁽³⁾ s řádnou péčí, neboť se před přijetím napadaného rozhodnutí nevypořádala s tvrzeními žalobce a důkazy předloženými žalobcem, které svědčí ve prospěch žalobce, a vycházela zásadně ze stručného shrnutí Generální prokuratury Ukrajiny a nepožadovala žádné doplňující informace o průběhu vyšetřování na Ukrajině.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva žalobce

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodněprávní ochrany vlastnického práva žalobce.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení základních práv žalobce zaručených mu Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že přijetím omezujících opatření vůči němu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, presumpci nevinu, právo na obhajobu, jakož i ochranu soukromého vlastnictví.

(¹) Úř. věst. 2020, L 71, s. 10.

(²) Úř. věst. 2020, L 71, s. 1.

(³) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/354 ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2019, L 64, s. 7).

Žaloba podaná dne 5. května 2020 – Pšonka v. Rada

(Věc T-268/20)

(2020/C 222/35)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Artem Viktorovyč Pšonka (Kramatorsk, Ukrajina) (zástupce: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ze dne 5. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (¹), a prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (²), a to v rozsahu, v němž se tato rozhodnutí a nařízení vztahují na žalobce;
- rozhodl, že Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu

- žalobce odůvodňuje svou žalobu mimo jiné tím, že Rada Evropské unie nejednala při přijetí napadaného rozhodnutí s řádnou péčí, neboť se před přijetím napadaného rozhodnutí nevypořádala s tvrzeními žalobce a důkazy předloženými žalobcem, které svědčí ve prospěch žalobce, a vycházela zásadně ze stručného shrnutí Generální prokuratury Ukrajiny a nepožadovala žádné doplňující informace o průběhu vyšetřování na Ukrajině.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva žalobce

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodněprávní ochrany vlastnického práva žalobce.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení základních práv žalobce zaručených mu Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že přijetím omezujících opatření vůči němu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, presumpci nevinu, právo na obhajobu, jakož i ochranu soukromého vlastnictví.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, L 71, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. 2020, L 71, s. 1.

Žaloba podaná dne 5. května 2020 – Pšonka v. Rada

(Věc T-269/20)

(2020/C 222/36)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Pavlovyč Pšonka (Kyjev, Ukrajina) (zástupce: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ze dne 5. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině ⁽¹⁾, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině ⁽²⁾, a to v rozsahu, v němž se tato rozhodnutí a nařízení vztahují na žalobce;

- rozhodl, že Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu

- žalobce odůvodňuje svou žalobu mimo jiné tím, že Rada Evropské unie nejednala při přijetí napadaného rozhodnutí s řádnou péčí, neboť se před přijetím napadaného rozhodnutí nevypořádala s tvrzeními žalobce a důkazy předloženými žalobcem, které svědčí ve prospěch žalobce, a vycházela zásadně ze stručného shrnutí Generální prokuratury Ukrajiny a nepožadovala žádné doplňující informace o průběhu vyšetřování na Ukrajině.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva žalobce

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodního práva ochrany vlastnického práva žalobce.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení základních práv žalobce zaručených mu Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod

— žalobce v této souvislosti tvrdí, že přijetím omezujících opatření vůči němu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, presumpci nevinu, právo na obhajobu, jakož i ochranu soukromého vlastnictví.

(¹) Úř. věst. 2020, L 71, s. 10.

(²) Úř. věst. 2020, L 71, s. 1.

Žaloba podaná dne 11. května 2020 – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture a Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts v. Komise

(Věc T-278/20)

(2020/C 222/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Tchaj-čou, Čína), Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ning-po, Čína) (zástupci: K. Adamantopoulos a P. Billiet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v jakém se týká žalobkyň; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně požadují zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/353 ze dne 3. března 2020 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz ocelových kol pocházejících z Čínské lidové republiky (¹).

Na podporu žaloby žalobkyně vznášejí tři žalobní důvody.

1. Prvním žalobním důvodem tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutečností a uvedla cyklické odůvodnění, když 1) dospěla k závěru, že žalobkyně opakovaně nesplnily povinnost materiální spolupráce s Komisí, a proto uplatnila čl. 17 odst. 4 základního nařízení (²); 2) shledala, že žalobkyně požádaly o individuální dumpingové rozpětí, místo byly vyvážející výrobce zařazený do vzorku podle čl. 17 odst. 1 a 2 základního nařízení, čímž rovněž porušila článek 6 základního nařízení; a 3) uložila žalobkyním maximální zbytkovou antidumpingovou celní přírážku zamýšlenou pro nespolutracující strany, či strany, které se nepřihlásily, čímž rovněž porušila články 2 a 3 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení a zásadu legitimního očekávání, zásadu řádné správy, zásadu zákazu diskriminace a zásadu proporcionality.
2. Druhým žalobním důvodem tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutečností, porušila zásadu řádné správy, neuvvedla dostačující odůvodnění a uvedla nesprávné a protichůdné odůvodnění, když 1) uplatnila na žalobkyně koncept „dostupných skutečností“; a 2) nezohlednila a) běžnou hodnotu žalobkyň a b) vývozní cenu či alternativní způsoby pro stanovení vývozní ceny žalobkyň při výpočtu jejich dumpingových rozpětí, a to v rozporu s čl. 2 odst. 6a, 8, 10 a 11, články 3 a 6, čl. 9 odst. 4 a čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení, a články 2, 3, čl. 6 odst. 6 a 8, jakož i přílohu II odst. 3 antidumpingové dohody Světové obchodní organizace (WTO).

3. Třetím žalobním důvodem tvrdí, že Komise porušila právo žalobkyně na obhajobu tím, že 1) odmítla vypočíst a zveřejnit jejich běžnou hodnotu v rozporu s čl. 20 odst. 2 a 4 základního nařízení a čl. 12 odst. 2 antidumpingové dohody Světové obchodní organizace; a 2) nezveřejnila informace, které použila pro výpočet dumpingových rozpětí a rozpětí újm žalobkyně.

(¹) Úř. věst. L 65, s. 9.

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 12. května 2020 – CWS Powder Coatings v. Komise

(Věc T-279/20)

(2020/C 222/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: CWS Powder Coatings GmbH (Düren, Německo) (zástupci: R. van der Hout, C. Wagner a V. Lemonnier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/217 (¹) v rozsahu, v němž se týká klasifikace a označování oxidu titaničitého, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Komise porušila článek 53c nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 (²) tím, že přijala jeden právní akt pro různé předměty právní úpravy.
2. Druhý žalobní důvod: Klasifikace oxidu titaničitého provedená v napadeném nařízení je v rozporu s požadavky klasifikace, které jsou uvedeny v článku 53a, čl. 37 odst. 5 a čl. 3 odst. 1 ve spojení s bodem 3.6.2.2 přílohy I nařízení č. 1272/2008.
3. Třetí žalobní důvod: Změnu přílohy II nařízení č. 1272/2008 týkající se tekutých směsí obsahujících oxid titaničitý nelze opřít o čl. 53 odst. 1 ve spojení s článkem 53a tohoto nařízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Změnu přílohy II nařízení č. 1272/2008 týkající se pevných směsí obsahujících oxid titaničitý nelze opřít o čl. 53 odst. 1 ve spojení s článkem 53a tohoto nařízení.
5. Pátý žalobní důvod: Komise porušila svoji povinnost provést před vydáním napadeného nařízení posouzení dopadů.
6. Šestý žalobní důvod: Napadené nařízení je v rozporu se zásadou proporcionality, protože klasifikace určitých částic oxidu titaničitého a stanovení označovacích povinností není vhodné pro dosažení cíle (ochrana zdraví) a k dispozici jsou mírnější prostředky.

7. Sedmý žalobní důvod: Komise se při vydání napadeného nařízení dopustila mnoha závažných nesprávných posouzení.
8. Osmý žalobní důvod: Komise vydáním napadeného nařízení překročila pravomoci, které na ni byly přeneseny.
9. Devátý žalobní důvod: Pokud by Tribunál dospěl k závěru, že Komise může při vydání napadeného nařízení sama určit požadavky klasifikace nebo předmět klasifikace, nebo že neměla žádný prostor pro posouzení dopadů nebo pro použití zásady proporcionality, je čl. 37 odst. 5, čl. 53 odst. 1 a čl. 53a nařízení č. 1272/2008 v rozporu s čl. 290 odst. 1 a 2 SFEU. Použití základní právní akt (nařízení č. 1272/2008) pro napadené nařízení by v tomto případě totiž bylo v rozporu s článkem 290 SFEU.

(¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/217 ze dne 4. října 2019, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí a kterým se uvedené nařízení opravuje (Úř. věst. 2020, L 44, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 353, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019, kterým se řada právních aktů stanovujících použití regulativního postupu s kontrolou přizpůsobuje článkům 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2019, L 198, s. 241).

Žaloba podaná dne 13. května 2020 – Klaus Berthold v. EUIPO – Thomann (HB Harley Benton)

(Věc T-284/20)

(2020/C 222/39)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Thalhausen, Německo) (zástupkyně: E. Strauß, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Thomann GmbH (Burgebrach, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis obrazové ochranné známky HB Harley Benton s vyznačením Evropské unie – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 380 752

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. března 2020, ve věci R 1359/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí a vyhověl námitkám proti zápisu mezinárodního zápisu s č. 1 380 752 v Evropské unii pro výrobky náležející do třídy 25;

— uložil EUIPO, aby zamítl zápis mezinárodního zápisu č. 1 380 752 v Evropské unii pro výrobky náležející do třídy 25;

- uložil dalším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení před EUIPO a případně uložil žalovanému náhradu nákladů vynaložených v tomto soudním řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. května 2020 – MCM Products v. EUIPO – The Nomad Company (NOMAD)

(Věc T-285/20)

(2020/C 222/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MCM Products AG (Curych, Švýcarsko) (zástupce: S. Eichhammer, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The Nomad Company BV (Zevenaar, Nizozemsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie NOMAD – Ochranná známka Evropské unie č. 1 742 089

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. března 2020, ve věci R 854/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž se týká výrobků náležejících do třídy 25;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 15. května 2020 – Capella v. EUIPO – Cobi.bike (GOBI)**(Věc T-286/20)**

(2020/C 222/41)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Capella EOOD (Sofie, Bulharsko) (zástupce: R. Klenke, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Cobi.bike GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Přihláška ochranné známky Evropské unie GOBI – Přihláška č. 17 168 089*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. února 2020, ve věci R 1685/2019-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. května 2020 – Eggy Food v. EUIPO (EGGY FOOD)**(Věc T-287/20)**

(2020/C 222/42)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Německo) (zástupci: J. Eberhardt a R. Böhm, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie EGGY FOOD – Přihláška č. 1 795 2953

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. března 2020, ve věci R 1316/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- nařídil zveřejnění přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 1 795 2953;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. května 2020 – Brillux a Daw v. Komise

(Věc T-288/20)

(2020/C 222/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Německo) a Daw SE (Ober-Ramstadt, Německo) (zástupci: R. van der Hout, C. Wagner a V. Lemonnier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/217 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká klasifikace a označování oxidu titaničitého;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba je založena na důvodech, které jsou v podstatě totožné s žalobními důvody uplatněnými ve věci T-279/20, CWS Powder Coatings v. Komise, nebo jsou jim podobné.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v Přenesené Pravomoci (EU) 2020/217 ze dne 4. října 2019, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí a kterým se uvedené nařízení opravuje (Úř. věst. 2020, L 44, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. května 2020 – Ceramica Flaminia v. EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)**(Věc T-290/20)**

(2020/C 222/44)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Itálie) (zástupci: A. Improda a R. Arista, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Ceramica Cielo SpA (Fabbrica di Roma, Itálie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie goclean –Ochranná známka Evropské unie č. 13 270 046*Řízení před EUIPO:* Řízení o prohlášení neplatnosti*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. března 2020, ve věci R 991/2018-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:**— napadené rozhodnutí zrušil a změnil;**a v důsledku toho**— uznal platnost ochranné známky Evropské unie č. 13 270 046 ve vztahu ke všem nebo některým výrobkům třídy 11;**— uložil EUIPO a Ceramica Cielo SpA společně nebo samostatně náhradu nákladů vynaložených společností Ceramica Flaminia SpA v rámci tohoto řízení, jakož i v rámci dvou předcházejících řízení před zrušovacím oddělením a odvolacím senátem.***Dovolávané žalobní důvody***— Porušení a nesprávné použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;**— Výklad rozlišovací způsobilosti ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;**— Neopodstatněnost kvalifikace ochranné známky jako sloganu;**— Porušení a nesprávné použití čl. 95 odst. 1 s ohledem na článek 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;**— Porušení a nesprávné použití čl. 7 odst. 3 a čl. 59 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.*

Žaloba podaná dne 14. května 2020 – Janukovyč v. Rada

(Věc T-291/20)

(2020/C 222/45)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Viktor Fedorovyč Janukovyč (Rostov na Donu, Rusko) (zástupce: M. Anderson, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce;
- zrušil nařízení Rady (EU) 2020/370 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalobce nesplňuje v rozhodném období stanovená kritéria pro zařazení osoby na seznam.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada tím, že žalobce zahrnuje do napadených opatření, dopustila zjevně nesprávného posouzení. Rada nezajistila dostatečně pevný skutkový základ pro zařazení žalobce na seznam a neověřila, zda rozhodnutí ukrajinských orgánů, ze kterých vycházela, byla přijata v souladu s právem na obhajobu a právem na účinnou soudní ochranu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Rada nevymezila skutečné a konkrétní důvody pro zařazení žalobce na seznam. Rada neuvedla ani důvody, proč rozhodnutí ukrajinských orgánů, ze kterých vycházela, považuje za přijatá s právem žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práv žalobce na obhajobu, resp. z toho, že mu byla odepřena účinná soudní ochrana. Rada si nevyžádala vyjádření žalobce před jeho opětovným zařazením na seznam, neposkytla žalobci všechny podklady, ze kterých vycházela, ani žalobci nedala náležitou a spravedlivou příležitost k tomu, aby napravit chyby nebo poskytl informace. V žádném okamžiku nedisponoval žalobce závažnými, věrohodnými nebo konkrétními důkazy a argumenty, jež by mohly ospravedlnit uložení omezujících opatření, a nic nenasvědčuje tomu, že by Rada před přijetím rozhodnutí řádně zohlednila vyjádření žalobce.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Rada neměla náležitý právní základ pro přijetí osmých pozměňujících nástrojů.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada dopustila zneužití pravomoci.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že bylo porušeno právo žalobce na vlastnictví podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv EU tím, že omezující opatření představují neodůvodněná a nepřiměřená omezení těchto práv, protože kromě jiného: i) neexistuje žádná informace o tom, že jakékoliv údajně žalobcem protiprávně vyvedené státní prostředky se považují za převedené mimo Ukrajinu; a ii) není nezbytné ani vhodné zmrazit veškerý majetek žalobce, protože ukrajinské orgány nyní stanovily hodnotu údajných ztrát, pro které je vedeno související trestní stíhání proti žalobci.

(¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ze dne 5. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2020, L 71, s. 10).

(²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2020, L 71, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. května 2020 – Janukovyč v. Rada

(Věc T-292/20)

(2020/C 222/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč (Petrohrad, Rusko) (zástupce: M. Anderson, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 (¹) v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce;
- zrušil nařízení Rady (EU) 2020/370 (²) v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že žalobce nesplňuje v rozhodném období stanovená kritéria pro zařazení osoby na seznam.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada tím, že žalobce zahrnula do napadených opatření, dopustila zjevně nesprávného posouzení. Rada nezajistila dostatečně pevný skutkový základ pro zařazení žalobce na seznam a neověřila, zda rozhodnutí ukrajinských orgánů, ze kterých vycházela, byla přijata v souladu s právem na obhajobu a právem na účinnou soudní ochranu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Rada nevymezila skutečné a konkrétní důvody pro zařazení žalobce na seznam. Rada neuvedla ani důvody, proč rozhodnutí ukrajinských orgánů, ze kterých vycházela, považuje za přijatá s právem žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práv žalobce na obhajobu, resp. z toho, že mu byla odepřena účinná soudní ochrana. Rada si nevyžádala vyjádření žalobce před jeho opětovným zařazením na seznam, neposkytla žalobci všechny podklady, ze kterých vycházela, ani žalobci nedala náležitou a spravedlivou příležitost k tomu, aby napravil chyby nebo poskytl informace. V žádném okamžiku nedisponoval žalobce závažnými, věrohodnými nebo konkrétními důkazy a argumenty, jež by mohly ospravedlnit uložení omezujících opatření, a nic nenasvědčuje tomu, že by Rada před přijetím rozhodnutí řádně zohlednila vyjádření žalobce.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Rada neměla náležitý právní základ pro přijetí osmých pozměňujících nástrojů.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada dopustila zneužití pravomoci.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že bylo porušeno právo žalobce na vlastnictví podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv EU tím, že omezující opatření představují neodůvodněná a nepřiměřená omezení těchto práv, protože kromě jiného: i) neexistuje žádná informace o tom, že jakékoliv údajně žalobcem protiprávně vyvedené státní prostředky se považují za převedené mimo Ukrajinu; a ii) není nezbytné ani vhodné zmrazit veškerý majetek žalobce, protože ukrajinské orgány nyní stanovily hodnotu údajných ztrát, pro které je vedeno související trestní stíhání proti žalobci.

(¹) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ze dne 5. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2020, L 71, s. 10).

(²) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2020, L 71, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. května 2020 – Ruiz-Ruiz v. Komise

(Věc T-293/20)

(2020/C 222/47)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Nizozemsko) (zástupkyně: M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 23. května 2019, kterým byla vyloučena z výběrového řízení EPSO/AD/371/19 z důvodu nedostatku pracovních zkušeností;
- zrušil rozhodnutí ze dne 20. září 2019, kterým se zamítá žádost o přezkum vyloučení z výběrového řízení EPSO/A/371/19;
- zrušil rozhodnutí ze dne 7. února 2020, kterým se zamítá stížnost předložená ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a porušení oznámení o výběrovém řízení.

- V této souvislosti se uvádí, že navzdory podání dvou interních opravných prostředků (žádost o přezkum u výběrové komise a stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2) není stále jasné, jaký konkrétní požadavek na pracovní zkušenosti žalobkyně není splněn.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovnosti.

- V této souvislosti se uvádí, že výběrová komise má povinnost zajistit, aby její hodnocení všech hodnocených kandidátů byla prováděna za podmínek rovnosti objektivnosti, a aby hodnotící kritéria byla jednotná a koherentně uplatňována na všechny kandidáty. Výběrová komise přitom tím, že se odchýlila od oznámení o výběrovém řízení, nezajistila objektivnost a nestrannost hodnocení specifických podmínek, které se uskutečnilo mimo *lex specialis* výběrového řízení.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění a související zásady rovnosti stran v řízení (článek 47 Listiny základních práv).

- V této souvislosti se uvádí, že výběrová komise uvedla velice stručné odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterým se zamítá žádost žalobkyně o přezkum. Kromě obecných tvrzení a uvedení, že stanovila výběrová kritéria, aniž by specifikovala jejich obsah, totiž nebylo poskytnuto žádné konkrétní vysvětlení, které by žalobkyni umožnilo pochopit důvody, které vedly k rozhodnutí vůči ní. Z toho lze proto podle žalobkyně vyvodit, že k přezkumu ve skutečnosti nedošlo, čímž bylo porušeno právo žalobkyně na obhajobu a samotné oznámení o výběrovém řízení, které stanovilo přezkum jako mechanismus ochrany kandidáta.
 - Rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 20. září 2019 rovněž postrádá jakékoliv odůvodnění, jelikož výslovně neuvádí dodatečná kritéria stanovená výběrovou komisí k doplnění oznámení o výběrovém řízení, ani neobsahuje jakýkoliv odkaz na konkrétní pracovní zkušenosti žalobkyně, a to navzdory přesnému popisu v přihlášce. Mimoto orgán oprávněný ke jmenování nevycházel z úplného skutkového a právního rámce, jelikož zohlednil pouze původní rozhodnutí ze dne 23. května 2019, přičemž neprovedl žádnou analýzu a posouzení týkající se přezkumu.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS